

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tost/47/2018
Identifikačné číslo spisu: 5018010032
Dátum vydania rozhodnutia: 21. novembra 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5018010032.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci vydanej osoby L. K. o jeho sťažnosti podanej prostredníctvom obhajkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 18. septembra 2018, sp. zn. 0Ntc/31/2018 v konaní o udelenie dodatočného súhlasu s trestným stíhaním pre iný trestný čin, na neverejnom zasadnutí 21. novembra 2018 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 Tr. por. uznesenie Krajského súdu v Žiline z 18. septembra 2018, sp. zn. 0Ntc/31/2018 s a z r u š u j e.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline uznesením z 18. septembra 2018, sp. zn. 0Ntc/31/2018, podľa § 35 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze udelil dodatočný súhlas s trestným stíhaním vyžadanej osoby L. K., štátneho občana Českej republiky, pre trestný čin spáchaný pred vydaním, ktorý nebol predmetom pôvodného európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Okresným súdom Tábor pod sp. zn. 2T/147/2010 z 24. októbra 2016, na základe ktorého bol L. K. vydaný zo Slovenskej republiky do Českej republiky na výkon trestu odňatia slobody vo výmere štyri roky, pričom iným trestným činom, pre ktorý sa žiada dodatočný súhlas, je trestný čin marenia úradného rozhodnutia a vyhostenia podľa § 337 ods. 1 písm. f) Trestného zákona Českej republiky, na skutkovom základe, že najneskôr dňa 12. mája 2015 nenastúpil vo Väznici v Ostrave výkon trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Táboře z 15. júna 2011, sp. zn. 2T/147/2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Českých Budějoviciach, pobočka Tábor, sp. zn. 14To 338/2011 z 20. februára 2015. Výkon trestu nenastúpil, hoci dňa 13. apríla 2015 prevzal výzvu súdu k nastúpeniu tohto trestu a dňa 11. mája 2015 prevzal prípis súdu, ktorým bola vybavená jeho žiadosť o odklad výkonu trestu. V zamietavom stanovisku k jeho žiadosti o odklad trestu bol opäť vyzvaný, aby výkon trestu bezodkladne nastúpil. Neurobil tak, hoci mu v nastúpení trestu nebránili žiadne závažné skutočnosti, a takto si počínal až do doby, kedy bol v Slovenskej republike, kde sa dovtedy zdržiaval, zatknutý na základe európskeho zatýkacieho rozkazu. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal Jiří K. prostredníctvom svojej obhajkyne sťažnosť. V sťažnosti argumentoval tým, že v konaní o európskom zatýkacom rozkaze si uplatnil zásadu špeciality, teda pokiaľ bol vydaný na územie Českej republiky, nie je možné ho stíhať pre iný trestný čin. Preto je výrok uznesenia nezákonný, nakoľko nerešpektuje ním uplatnené právo špeciality vo vydávacom

konaní. Poukázal na to, že procesné postavenie jeho ako vydanej osoby, by malo spočívať v zachovaní rovnosti práv a povinností, ako aj na zachovaní procesných postupov. Rozhodnutím o udelení dodatočného súhlasu s trestným stíhaním jeho ako vydanej osoby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu došlo k porušeniu zákona, keďže zásady špeciality sa do dnešného dňa nevzdal. V ďalšom namietal, že krajský súd nerozhodol v zákonnej lehote. Navrhol, aby najvyšší súd predmetné uznesenie zrušil, prípadne zmenil tak, že dodatočný súhlas s trestným stíhaním a žiadosť o udelenie dodatočného súhlasu vrátil Okresnému súdu Tábor. Prokurátor Krajskej prokuratúry v Žiline sa k sťažnosti vydanej osoby vyjadril tak, že rozhodnutie krajského súdu považuje za správne a zákonné a navrhol sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť. Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti postupom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť L. K. je dôvodná, aj keď z iných dôvodov, ako uvádza sťažovateľ. V stručnosti je potrebné zhrnúť, že Krajský súd v Žiline uznesením z 21. septembra 2017, sp. zn. Ntc/27/2017 rozhodol podľa § 22 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu (EZR) vydaného Okresným súdom Tábor pod sp. zn. 2T/147/2010 z 24. októbra 2016 na L. K. za účelom jeho vydania na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Tábor, sp. zn. 2T/147/2010 z 15. júna 2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Českých Budějoviciach, pobočka Tábor z 20. februára 2015, sp. zn. 14To/338/2011. Na základe rozhodnutia o vykonaní EZR bol 24. októbra 2017 L. K. odovzdaný príslušným orgánom Českej republiky. Krajský súd následne rozhodoval na základe žiadosti Okresného súdu Tábor o súhlas s ďalším trestným stíhaním vydanej osoby. Uznesenie krajského súdu, ktorým vyhovel žiadosti Okresného súdu Tábor však bolo vydané nad rámec zákonnej úpravy, nakoľko dodatočný súhlas s trestným stíhaním L. K. nie je potrebný, a to z nasledovných dôvodov: Podľa čl. 27 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi - 2002/584/SVV môže každý členský štát oznámiť Generálnemu sekretariátu Rady, že vo svojich vzťahoch s inými členskými štátmi, ktoré urobia rovnaké oznámenie, bol daný súhlas k trestnému stíhaniu, odsúdeniu alebo zadržaniu s cieľom vykonania trestu alebo ochranného opatrenia pre trestný čin, ktorý bol spáchaný pred odovzdaním príslušnej osoby, s výnimkou trestného činu, pre ktorý bola táto osoba odovzdaná, ak v osobitnom prípade vykonávajúci súdny orgán neuvedie inak vo svojom rozhodnutí o odovzdaní. V danom prípade sa jedná o udelenie dodatočného súhlasu s ďalším trestným stíhaním vydanej osoby, ktorou je český štátny občan, pričom o súhlas žiada rovnako český justičný orgán. Podľa článku 30 ods. 3 Protokolu o zmene a doplnení Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o právnej pomoci poskytovanej justičnými orgánmi a úprave niektorých právnych vzťahov v občianskych a trestných veciach z 29. októbra 1992 uverejnený v Zbierke zákonov pod č. 302/2014 Z. z. zmluvné strany pri vydávaní osôb na trestné konanie alebo výkon trestu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vo vzájomných vzťahoch nebudú žiadať osobitný súhlas s trestným stíhaním, odsúdením alebo zadržaním za účelom výkonu trestu alebo ochranného opatrenia vydanej osoby pre skutok, ktorý bol spáchaný pred jej vydávaním a pre ktorý táto osoba nebola vydaná. To neplatí, ak ide o vydávanie vlastných občanov zmluvných strán, alebo ak v konkrétnom prípade vykonávajúci justičný orgán definovaný v právnom poriadku zmluvnej strany rozhodne inak. Z uvedeného vyplýva, že nakoľko nejde o vydanie slovenského občana pre české justičné orgány (resp. udelenie súhlasu s trestným stíhaním slovenského štátneho občana), ale ide o českého štátneho občana, osobitný súhlas s trestným stíhaním nebolo potrebné žiadať, a preto je rozhodnutie krajského súdu nadbytočné. Neuniklo pozornosti najvyššieho súdu, že vyžiadaná osoba bola v súlade s článkom 30 ods. 3 vyššie uvedeného Protokolu aj pri svojom prvotnom výsluchu prokurátorom Krajskej prokuratúry v Žiline v tomto zmysle poučená. Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Žiline. Krajský súd prípisom v súlade so znením článku 30 ods. 3 Protokolu oznámi Okresnému súdu Tábor, že dodatočný súhlas s trestným stíhaním L. K. potrebný nie je, a to napriek tomu, že ide o trestné stíhanie pre skutok, ktorý bol spáchaný pred jeho vydávaním a pre ktorý táto osoba nebola vydaná.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

